

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał T. P. emeryturę po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 marca 2020 r., od 01.03.2020 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Jednocześnie Zakład zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, gdyż może być wypłacane tylko jedno wyższe lub wybrane przez wnioskodawcę.

/decyzja – k. 32 – 33 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 13 lipca 2020 r. złożył pełnomocnik wnioskodawcy. Zaskarżonej decyzji zarzucił obrazę przepisów prawa, polegającą na błędnej wykładni przepisów prawa ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, szczególnie art. 95 ust. 2, obrazę przepisów postępowania poprzez niewskazanie podstawy prawnej, na której organ oparł decyzję o zawieszeniu przyznanej emerytury oraz niesłuszne pozbawienie wnioskodawcy prawa do pobierania emerytury.

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o uchylenie w/w decyzji z dnia 1 czerwca 2020 r. tylko w zakresie zawieszenia jej wypłaty z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia i wniósł o jego zmianę, w przedmiocie odnoszącym się do zawieszenia wypracowanego przez niego świadczenia emerytalnego, jako drugiego świadczenia należnego mu z uwagi na spełnienie przez niego wszystkich warunków uzasadniających jej przyznanie i przyznanie mu prawa do jej wypłaty.

/odwołanie – k. 3 – 7/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepis art. 2 ust. 2 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym świadczenia na warunkach i wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach oraz art. 95 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS – w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Przepis ten stosuje się, również, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty, określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy – z wyjątkiem m.in. emerytury obliczonej wg zasad określonych w art. 15a lub art. 18e ustawy z 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji. Wobec powyższego zaskarżoną decyzją z dnia 1.06.2020 r. organ rentowy prawidłowo zawiesił wypłatę emerytury T. P., ponieważ emerytura wypłacana przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA jest świadczeniem korzystniejszym.

/odpowiedź na odwołanie – k. 11-154/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. P. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 27 marca 2020 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

/wniosek 1 -3 akt ZUS/

Wnioskodawca pobiera emeryturę wojskową od dnia 1 sierpnia 1997r. – do której teoretycznie doliczono okresy pracy poza służbą wojskową, które nie miały wpływu na jej wysokość, wypłacaną na podstawie przepisów art. 15 ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierze zawodowych oraz ich rodzin .

/pismo Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego z dnia 7.05.2009 r. k.22 akt rentowych/

Decyzją z dnia 1 czerwca 2020r. przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury. Emerytura, przyznana wnioskodawcy decyzją z dnia 1 czerwca 2020 r., została zawieszona z uwagi na pobieranie emerytury wojskowej.

/decyzja – k. 32- 33 akt ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 15 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin – emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta, z zastrzeżeniem ust. 1a, o:

- 1) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby;
- 2) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów;
- 3) 1,3% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o których mowa w pkt 2;
- 4) 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.

1a. Emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta za każdy dalszy rok tej służby w trakcie urlopu wychowawczego o:

- 1) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok urlopu wychowawczego, nie więcej jednak niż łącznie 3 lata;
- 2) 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok urlopu wychowawczego powyżej 3 lat.

2. Emeryturę podwyższa się o:

- 1) 2% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio:
 - a) w składzie personelu latającego na samolotach naddźwiękowych,
 - b) w składzie załóg okrętów podwodnych,
 - c) w charakterze nurków i płetwonurków,
 - d) w zwalczaniu fizycznym terroryzmu;
- 2) 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio:
 - a) w składzie personelu latającego na pozostałych samolotach i śmigłowcach,
 - b) w składzie załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających,

c) w charakterze skoczków spadochronowych i saperów,

d) w służbie wywiadowczej za granicą,

e) w oddziałach specjalnych.

3. Emeryturę podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

3a.³⁾ Jeżeli w wysłudze emerytalnej są uwzględniane okresy służby, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, emeryturę podwyższa się na zasadach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

4. Emeryturę podwyższa się o 15% podstawy wymiaru emerytowi, którego inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą.

5. Przy ustalaniu prawa do emerytury i obliczaniu jej wysokości okresy, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

5a. Przepisy art. 14 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

6.(uchylony)

6a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podwyższania emerytury, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając:

1) normy roczne:

a) godzin wykonywania lotów w składzie personelu latającego na samolotach naddźwiękowych oraz innych samolotach lub śmigłowcach,

b) godzin i dni pełnienia służby w składzie załóg okrętów podwodnych oraz załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających,

c) godzin przebywania pod wodą i w podwyższonym ciśnieniu dla żołnierzy w charakterze nurków i płetwonurków,

d) służby w jednostce organizacyjnej przeznaczonej do fizycznego zwalczania terroryzmu,

e) wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub kierowania takimi czynnościami w służbie wywiadowczej za granicą,

f) wykonywania zadań specjalnych lub kierowania działaniami specjalnymi w ramach służby w oddziałach specjalnych;

2) liczbę skoków spadochronowych w roku wykonanych przez żołnierzy w charakterze skoczków spadochronowych;

3) liczbę dni w roku, w których żołnierze w charakterze saperów uczestniczyli w rozminowaniu i oczyszczaniu terenów z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych albo brali udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów;

4) miesięczne okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

W myśl art. 15a Emerytura dla żołnierza, który został powołany do zawodowej służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta według zasad określonych w art. 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a-5.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że odwołujący się ma przyznane prawo do emerytury mundurowej od dnia 1 sierpnia 1997 r, a jednocześnie - z uwagi na podjęcie zatrudnienia po przejściu na emeryturę mundurową - nabył prawo do emerytury z systemu powszechnego. Na mocy skarżonej decyzji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał odwołującemu się prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 28 ustawy emerytalnej, przy czym powołując się na treść ww. przepisów oraz wymienione okoliczności dokonał zawieszenia wypłaty świadczenia, z uwagi na pobieranie przez odwołującego emerytury mundurowej, a więc zbieg świadczeń przy możliwości pobierania tylko jednego z nich.

Wnioskodawca jest uprawniony do emerytury mundurowej, wyliczonej na podstawie art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych z uwzględnieniem okresów służby w wojsku.

Tym samym, w sytuacji wnioskodawcy nie ma możliwości zwiększenia podstawy wymiaru, przez dodanie okresów pracy cywilnej do ustalenia wyższej emerytury.

Inaczej sytuacja przedstawia się w stosunku do mundurowych, którzy zostali przyjęci do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. Mundurowy nie ma możliwości doliczenia okresów pracy cywilnej do emerytury „policyjnej” czy „wojskowej”. Jeśli natomiast podejmie pracę po zakończeniu służby i uzyskaniu prawa do emerytury wojskowej może ubiegać się o emeryturę w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy podnosi, iż do sytuacji wnioskodawcy zastosowanie znajduje art. 95 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 j.t.). Zgodnie z powołanym przepisem w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 15d lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Uwzględniając fakt, iż wnioskodawca nie ma możliwości wliczyć okresów ubezpieczenia społecznego do emerytury mundurowej, gdyż podstawa wymiaru jego emerytury wynosi 75 %, należy przyjąć, iż jego sytuacja jest identyczna, jak mundurowych przyjętych do służby po 1 stycznia 1999 r., w stosunku do których - istnieje możliwość pobierania dwóch świadczeń emerytalnych.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 32 ust. 1 stanowi, iż wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

W orzecznictwie zasada równości jest ujmowana jako nakaz traktowania sytuacji (podmiotów) podobnych w sposób podobny, a zarazem dopuszczenie traktowania sytuacji (podmiotów) odmiennych w sposób odmienny. Równość w prawie, odnosi się do procesu stanowienia norm prawa i nakłada na prawodawcę obowiązek nadawania prawu takich treści, które czynią zadość nakazowi jednakowego traktowania podmiotów (sytuacji) podobnych.

Dlatego też, zdaniem Sądu orzekającego, prawidłowa jest, dokonana przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 stycznia 2019 r. sygn. I UK 426/17 (OSNP 2019/9/114), interpretacja art. 95 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd Najwyższy stwierdził, że użyte w ust. 2 tego artykułu sformułowanie "emerytura (...) obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10

grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych" oznacza odwołanie się do zasad obliczenia emerytury wojskowej określonych w tych przepisach, a więc z uwzględnieniem wyłącznie służby wojskowej, co z kolei uzasadnia prawo do pobierania dwóch emerytur "wypracowanych" niezależnie od siebie. Zatem o wyjątku od zasady pobierania jednego świadczenia nie decyduje data przyjęcia do służby, ale brak możliwości obliczenia emerytury wojskowej przy uwzględnieniu "cywilnego" stażu emerytalnego. Przy czym ten "brak możliwości" nie występuje wtedy, gdy emeryt wojskowy nie decyduje się na złożenie wniosku o doliczenie po zwolnieniu ze służby wojskowej okresów składkowych i nieskładkowych, choć mogą one zwiększyć podstawę wymiaru emerytury do 75%. **Wspólnym, bowiem, mianownikiem, uzasadniającym prawo do dwóch świadczeń są uwarunkowania, wynikające z przepisów prawa, niepozwalające na wykorzystanie stażu "cywilnego" w emeryturze mundurowej, a nie - wybór emeryta mundurowego.**

Mając na względzie zasadę równości wobec prawa ujętą w art. 32 ust. 1 Konstytucji słuszna wydaje się być interpretacja art. 95 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej dokonana przez Sąd Najwyższy w cytowanym orzeczeniu. Nie ma podstaw do odmiennego, nierównego traktowania osób, którzy znajdują się w takiej samej sytuacji, a mianowicie nie mają możliwości włączenia okresów stażu cywilnego do emerytury wojskowej. Wnioskodawca, mimo, że pełnił służbę przed 1 stycznia 1999 r., a zatem przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym mundurowych oraz ich rodzin dopuszczają doliczanie okresów cywilnego zatrudnienia, to faktycznie nie ma takiej możliwości, bowiem, podstawa wymiaru jego emerytury mundurowej wynosi 75 % a zgodnie z powoływany już **art. 18 ust. 1** ww. ustawy kwota, w przypadku zwiększenia emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, nie może przekraczać 75 % podstawy wymiaru emerytury.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, w świetle, którego w sytuacji, kiedy występuje brak możliwości obliczenia emerytury policyjnej przy uwzględnieniu „cywilnego” stażu emerytalnego, ubezpieczony ma możliwość pobierania dwóch świadczeń emerytalnych z odrębnych systemów ubezpieczeniowego i zaopatrzeniowego.

Jednocześnie wskazać należy, że podnoszone przez organ rentowy orzeczenie trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2020r. w sprawie sygn.. akt SK 9/16 zdaniem Sądu Okręgowego nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie gdyż dotyczy kwestii prawa do wojskowej renty inwalidzkiej a nie emerytury gdzie okres zatrudnienia poza służbą wymagany do nabycia prawa do świadczenia rentowego jest krótszy i może uzasadniać brak możliwości skorzystania równoległe z dwóch świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W sytuacji natomiast gdy ubezpieczony odprowadza składki na ubezpieczenie społeczne za okres uprawniający go do nabycia świadczeń z sytemu ubezpieczeń społecznych to pozbawienie go prawa do świadczeń z tego tytułu byłoby bezpodstawnym wzbogaceniem się organu rentowego kosztem obywatela i podważeniem sensu systemu ubezpieczeń gdzie za opłacanie składek powinno się należeć określone świadczenie.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne, Sąd w trybie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. doszedł do przekonania, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 października 2019 r., w zakresie zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawcy jest błędna i nakazał jej zmianę w pkt. 1 wyroku poprzez podjęcie i wypłatę świadczenia T. P..

O kosztach Sad orzekł jak w pkt . 2 wyroku stosownie do treści art.98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS wypożyczając akta rentowe.